

skade Rosenborg Slotshave det Allermindste. Efter min Overbevisning vil det blive til Gavn for Slotshaven, at det kommer til at ligge der. Med Hensyn til det andet Museum indrømmer jeg, som sagt, de Indvendinger, der i saa Henseende kunne reises, men der kommer saa Spørgsmaalet, om det økonomiske Hensyn maatte tages i Betragtning. Hvad de skjæve Linier angaa, skal jeg ærlig tilstaa, at dem er jeg ikke saa bange for som saa Mange, men jeg indrømmer villig, at kunde man anlægge Haven fra ny af, vilde man naturligvis anlægge den med lige Linier. Det er ganske sikkert. Men nu er Haven een Gang, da Gothersgade og Kronprindsessegade bleve anlagte, skaaren skjævt, saa at Rosenborg Slot ligger saaledes, at hvis man vil have Bygninger ind i Haven, kunne de ikke lægges paa anden Maade, end at de komme til at ligge noget skjævt. Det er der ikke Noget at gjøre ved; men jeg tror ikke, at man vil med Rette kunne sige, at de to Bygninger, der ligge lidt skjævt overfor hinanden, ikke skulle kunne ved en fornuftig Anvendelse af det mellemiggende Terrain bringes til at ligge smukt i Haven. Det er jeg overbevist om er en Opgave, som kan løses uden Hensyn til de skjæve Linier. Men hvis man nu endelig er saa bange for dem, saa vil jeg dog sige, at blot ved at tage det ene af Musæerne væk, men lade det andet, nemlig det for Maleri- og Skulptursamlingen, blive i Haven, vil man jo ogsaa komme bort fra de skjæve Linier; den Skjævhed, der saa vil blive tilbage, vil ikke have Noget at betyde og vil i alt Fald med den største Lethed kunne forandres. Mit Standpunkt har fra først af været det, at jeg har betragtet det som Regjeringens naturlige Pligt at fremkomme med disse Forslag, da det ene Museum er brandlidt og de to andre i en Bygning, nemlig Prindsens Palais, som er i høi Grad brandfarlig, og hvor der tillige ikke er Plads nok. Min Pligt har altsaa for det Første været at fremkomme med disse Forslag og dernæst, saa forekommer det mig, at foreslaa Bygningerne lagte paa Staten tilhørende Grunde, naar det var muligt for Musæernes egen Skyld, og naar det var muligt uden at træde de æsthetiske Hensyn altfor nær. Jeg tror, det er opnaaet dels ved de Forslag, som Regjeringen har stillet, og dels, det indrømmer jeg, ved den betydelige Forbedring, som er sket i Lands-thinget ved, at det har foreslaaet det ene Museum lagt i Gothersgade i Stedet for langs med Kronprindsessegade. Desværre er der ikke nogen stor Udsigt til, at denne Sag i denne Samling kan føres til Ende. Men meget glædeligt vilde det ganske vist være,

om der paa en eller anden Maade forelaa en Udtalelse ogsaa fra dette Thing om, hvad man herfra ønskede, der skal gjøres, thi det er sikkert, at Sagen kan ikke hvile fuldstændigt til næste Rigsdagsamling. Malerimuseet staar nu opstillet eller rettere magasineret i den lange Gang i den nederste Etage i Udstillingsbygningen. Malerier kunne, som bekendt, ikke taale uden at fordærves at staa i Mørke i længere Tid. Man maa i saa Henseende saa hurtigt i det Hele, som det er muligt, hvis man vil bevare dem, hvis man ikke uden Hensyn til disse Samlingers Interesse vil lade Malerierne ødelægge, tage fat paa i alt Fald at sætte Spørgsmaalet om det ny Kunstmuseums Opførelse i Bevægelse, og hvad de andre Samlinger angaar, som nu ere opstillede i Prindsens Palais, og hvor man for Brandfarens Skyld har borttaget alle Kaffelovnene, vil det være nødvendigt, hvis man faar den Opfattelse, at de indtil videre, det vil sige i flere Aar, i en længere Tid, skulle være der, for deres Bevarelse at indlægge et Varmeapparat i disse Musæer. Det har nemlig viist sig ved den Erfaring, man har erhvervet sig i Vinter, at flere, et ikke ubetydeligt Antal af de Gjenstande, der ere opbevarede i disse Musæer, ikke kunne taale, at Musæerne ikke opvarmes. Det gjælder haade Kobberstiksamlingen og det oldnordiske Museum. Man vil altsaa, hvis man ikke kommer i alt Fald saa vidt at man kan lægge Planer for, hvor det nye Museum skal lægges, og efter disse Planer fremkomme til næste Samling med et Forslag om deres Bygning, blive nødsaget til inden næste Vinter at indlægge et Varmeapparat i Prindsens Palais. Det kan ikke undgaas. Derfor vilde det ganske vist være heldigt, om det endnu skulde være muligt at faae dette høie Things Mening om disse Musæers Placering at vide.

Scharling: Overfor de af den høitæredede Minister fremsatte Bemærkninger, skal jeg indskrænke mig til Følgende. Det staar for det Første ikke for mig som givet, at der kun skulde være de to Muligheder, enten Rosenborg Have eller østre Anlæg. Men selv om dette er Tilfældet, vil jeg dog ubetinget foretrække at skjære Noget af østre Anlæg, som har en betydelig større Udstrækning og dog ikke er bestemt til at bevares i den Udstrækning, det nu har, men til delvis at bebygges. At en Bortgaaen fra Rosenborg Have vil medføre en forøget Bekostning, er mig fuldstændig klart. Jeg for mit Vedkommende er ogsaa villig til at gaa med til den forøgede Bevilling, som i saa Henseende vil være fornøden. At den er betinget af